

2016 r.

PROGNOZA

oddziaływania na środowisko dotycząca miejscowego planu
zagospodarowania przestrzennego obszarów położonych we wsi
Zbrudzewo.

Opracowanie:
mgr Miłosz Sura

SPIS TREŚCI

1. Informacje ogólne

- 1.1. Przedmiot i cel opracowania, podstawy prawne
- 1.2. Metoda opracowania, wykorzystane materiały

2. Charakterystyka stanu i funkcjonowania środowiska

- 2.1. Położenie i użytkowanie terenu
- 2.2. Rzeźba terenu
- 2.3. Podłoże
- 2.4. Warunki wodne
- 2.5. Warunki geologiczne i gleby
- 2.6. Flora i fauna
- 2.7. Klimat lokalny
- 2.8. Jakość powietrza
- 2.9. Jakość wód
- 2.10. Klimat akustyczny

3. Informacja o zawartości i głównych celach projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

- 3.1. Cel opracowania projektu planu
- 3.2. Ustalenia projektu planu
- 3.3. Powiązania z innymi dokumentami
- 3.4. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu

4. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektu planu

5. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym oraz sposoby ich uwzględniania w projekcie planu

6. Przewidywane oddziaływanie ustaleń projektu planu na środowisko w tym:

- 6.1. Oddziaływanie na powierzchnię ziemi i krajobraz
- 6.2. Oddziaływanie na powietrze , klimat
- 6.3. Oddziaływanie na wody, zasoby naturalne
- 6.4. Oddziaływanie na rośliny, zwierzęta i różnorodność biologiczną
- 6.5. Oddziaływanie na dobra materialne i zabytki
- 6.6. Oddziaływanie na ludzi i klimat akustyczny
- 6.7. Oddziaływanie znaczące na środowisko
- 6.8. Oddziaływanie na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 i integralność tego obszaru

7. Informacja o możliwym trans granicznym oddziaływaniu na środowisko

8. Przewidywane metody analizy skutków realizacji ustaleń projektu planu oraz częstotliwość jej przeprowadzania

9. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projekcie planu lub wyjaśnienie ich braku

10. Streszczenie

1. Informacje ogólne

1.1. Przedmiot i cel opracowania, podstawy prawne

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko dotycząca projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszarów położonych we wsi Zbrudzewo.

Opracowanie planu sporządzone jest na podstawie uchwały nr 224/XXIII/2016 Rady Miejskiej w Śremie z dnia 30 czerwca 2016 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszarów położonych we wsi Zbrudzewo.

Głównym celem prognozy, jest określenie skutków działań związanych ze zmianą sposobu zagospodarowania terenu i ich wpływ na całokształt środowiska, jego poszczególne komponenty oraz na warunki życia i zdrowie ludzi.

Prognoza skutków oddziaływania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko jest elementem systemu planowania przestrzennego, wprowadzonym już ustawą z dnia 7 lipca 1994r. *o zagospodarowaniu przestrzennym*, z nowelizacją zawartą w *Prawie ochrony środowiska* z 2001 roku.

Na obowiązek sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko dotyczącej projektu planu miejscowego wskazuje również art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (Dz. U. z 2012 r. poz. 647 ze zmianami).

Aktualnie, obowiązek sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko wynika z ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. Nr 199, poz.1227 z późn. zm.).

Zgodnie z art. 51 ust. 1 ww. ustawy organ administracji opracowujący projekt planu zagospodarowania przestrzennego obligatoryjnie sporządza prognozę oddziaływania na środowisko.

Przepisy tej ustawy są wdrożeniem do polskich regulacji prawnych ustaleń podjętych na poziomie międzynarodowym i unijnym w Dyrektywach Wspólnot Europejskich, w tym:

- Dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz. Urz. WE L 175 z dnia 5 lipca 1985r),
- Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. Urz. WE L 206 z dnia 22 lipca 1992r.),
- Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz. Urz. WE L 197 z dnia 21 lipca 2001r.),
- Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/4/WE z dnia 28 stycznia 2003r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej Dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz. Urz. WE L 41 z dnia 14 lutego 2003r.,
- Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/35/WE z dnia 26 maja 2003r. przewidującej udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniającej w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości Dyrektywę Rady 85/337/EWG (Dz. Urz. UE L 156 z dnia 25 czerwca 2003r.),
- Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz. Urz. UE L 24 z dnia 29 stycznia 2008r.)

Zgodnie z ww. ustawą prognoza oddziaływania na środowisko stanowi podstawowy dokument, niezbędny do przeprowadzenia postępowania w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko skutków realizacji planów.

Zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach

oddziaływania na środowisko organ opracowujący projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego może, po uzgodnieniu z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska i państwowym powiatowym inspektorem ochrony środowiska odstąpić od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko (w ramach której sporządza się prognozę oddziaływania na środowisko), jeżeli uzna, że realizacja postanowień danego dokumentu nie spowoduje znaczącego oddziaływania na środowisko. Zgodnie z art. 48 ust. 1a ustawy odstąpienie od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko może dotyczyć wyłącznie projektu dokumentu stanowiącego niewielkie modyfikacje przyjętego już dokumentu.

1.2. Metoda opracowania, wykorzystane materiały

W prognozie oddziaływania na środowisko analizie i ocenie podlega projekt uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, część tekstowa oraz rysunek planu, stanowiącym obowiązujący załącznik graficzny uchwały.

Zgodnie z ustawą z dnia 3 października 2008r. – prognoza oddziaływania na środowisko winna rozpatrywać zagadnienia w dostosowaniu do stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu, w tym wypadku do projektu planu miejscowego zagospodarowania przestrzennego, zawierając:

- informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
- informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
- propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzenia,
- informacje o możliwym trans granicznym oddziaływaniu na środowisko,
- streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym.

Ponadto, prognoza winna określać, analizować i oceniać:

- istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,

- stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
- istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody,
- cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu oraz sposoby w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
- przewidywane znaczące oddziaływania w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe, i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru a także na środowisko a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne, z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy.

Prognoza przedstawiać winna również:

- rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru,
- biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Zgodnie z art. 52 ust.1 ww. ustawy prognoza oddziaływania na środowisko opracowana jest stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny a informacje w niej zawarte dostosowane są do zawartości i stopnia szczegółowości informacji zawartych w projekcie planu miejscowego.

Stosownie do wymogu art. 53 ww. ustawy zakres i stopień szczegółowości informacji zawartych w niniejszej prognozie został uzgodniony z właściwymi organami, wskazanymi w art. 57 i 58 ustawy tj. regionalnym dyrektorem ochrony środowiska i państwowym powiatowym inspektorem sanitarnym.

W prognozie wykorzystano wymagania aktów prawnych związanych z ochroną środowiska i innych przepisów szczególnych.

Prognozę opracowano w oparciu o pakiet informacji zawartych w materiałach:

Dokumentacje, opracowania

- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Śrem,
- Podstawowe opracowania ekofizjograficzne dla gminy Śrem,
- Raport o stanie środowiska w Wielkopolsce w 2015 r., WIOŚ 2016,
- Informacja o stanie środowiska i działalności kontrolnej Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w Powiecie Śremskim w roku 2014, WIOŚ 2015,
- Polityka ekologiczna Państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016,
- Program Ochrony Środowiska dla gminy Śrem,
- Plan Gospodarki Odpadami dla gminy Śrem,
- Plan zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego.

Materiały kartograficzne

- Mapy topograficzne w skalach 1:10 000 i 1:25 000,
- Mapy glebowo-rolnicze w skali 1:50 000,

- Mapy hydrograficzne w skali 1:50 000,
- Mapy geośrodowiskowe w skali 1:50 000,
- Mapy hydrogeologiczne w skali 1:50 000,
- Mapy sozologiczne w skali 1:50 000.

Inne źródła

- www.geoportal.gov.pl,
- wizja terenowa,
- dokumentacja fotograficzna.

Powyższe materiały, wizja terenowa oraz informacje przekazane przez urząd gminy - pozwoliły rozpoznać stan środowiska, jego użytkowanie, podatność na degradację oraz możliwości podniesienia jego kondycji.

Oceniono potencjalne zagrożenie środowiska oraz wpływ zapisu ustaleń planu na jego funkcjonowanie.

Zwrócono uwagę na ewentualne niepożądane konsekwencje, proponując sposoby ich zminimalizowania.

Granice opracowania ustalono biorąc pod uwagę czytelność ich wyznaczenia oraz wymogi ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

W wyniku przeprowadzonej analizy stwierdzono, że przewidywane rozwiązania są zgodne z polityką przestrzenną gminy określoną w Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Śrem.

Zasadniczym celem opracowania jest dokonanie zmian wynikających ze złożonych wniosków, które wyrażać się będą w modyfikacji wybranych ustaleń obowiązujących planów, w szczególności poprzez określenie nowych sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy oraz zmianie parametrów szczegółowych zabudowy.

2. Charakterystyka stanu i funkcjonowania środowiska

2.1. Położenie i użytkowanie terenu

Tereny przedmiotowego projektu planu położone są w gminie Śrem, w obrębie Zbrudzewo. Obszar projektu planu zajmuje powierzchnię ca 24 ha i obejmuje:

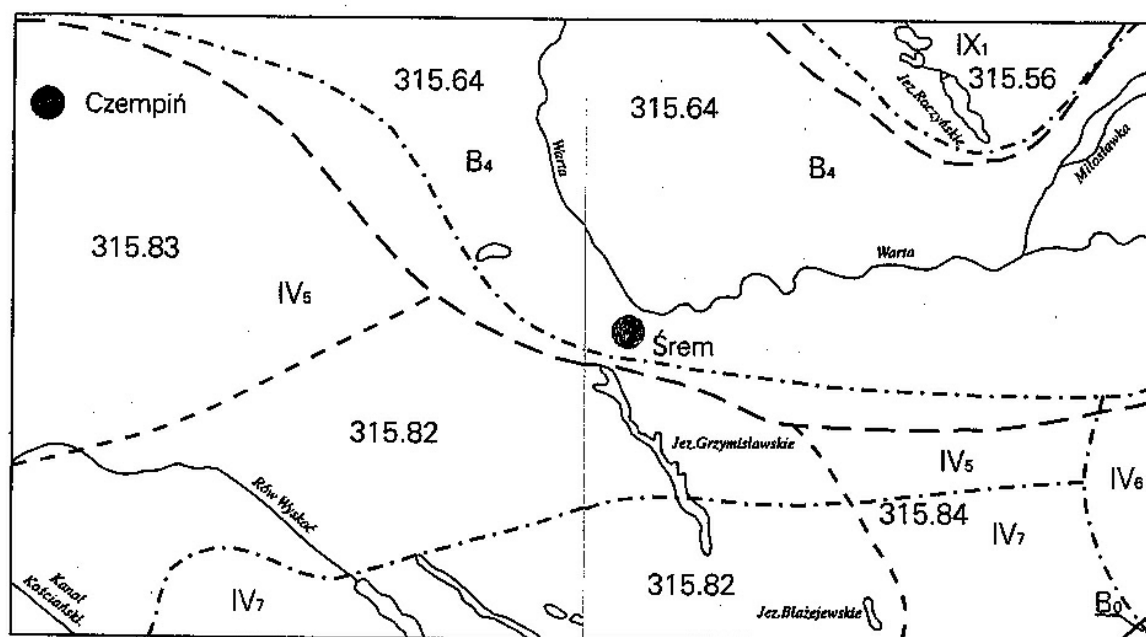
- 1) rejon ul. Diamentowej o powierzchni około 0,10 ha;
- 2) działki o nr ewid.: 2/1, 363/3 i 362/1 o powierzchni około 7,5 ha;
- 3) działki o nr ewid.: 26/10, 26/11, 26/7 i 26/5 o powierzchni około 2,5 ha;
- 4) działkę o nr ewid.: 34/2 o powierzchni około 3,2 ha;
- 5) rejon ul. Perłowej o powierzchni około 11,2 ha.

Powyższe tereny są w nieznacznym stopniu zurbanizowane.

Działki 2/1, 363/3 i 362/1 stanowią użytki rolne.

2.2. Rzeźba terenu

Zgodnie z podziałem Kondrackiego (1998) na regiony fizyczno-geograficzne gmina Śrem położona jest w podprovincji Pojezierze Południowobałtyckie (315, rys. 1) w prowincji Niż Środkowo-Europejski. Występują tu dwa podstawowe typy krajobrazu typowe dla Pojezierza Południowobałtyckiego: krajobraz wysoczyzn morenowych oraz krajobraz dolinny. Tereny położone na południe i zachód od doliny Warty należą do makroregionu Pojezierze Leszczyńskie (315.8) w obrębie którego wyodrębniają się mezoregiony: Pojezierze Krzywińskie (315.82), Równina Kościańska (315.83) i Wał Żerkowski (315.84). Część gminy położona w obrębie doliny Warty zaliczana jest do mezoregionu Kotlina Śremska (315.64) stanowiącej fragment makroregionu

Podział fizyczno-geograficzny regionu (według Graf 2001 i Kostecki i Wrzesiński 2001)

Według podziału geomorfologicznego Krygowskiego część północna gminy należy do Pradoliny Waszawsko-Berlińskiej (B, subregion Odcinek Śremski B₄). Rzeźba terenu została ukształtowana w okresie fazy leszczyńskiej zlodowacenia Bałtyckiego.

2.3. Podłoże

Na całym obszarze gminy utworami powierzchniowymi są osady czwartorzędowe. Na terenach wysoczyzn morenowych Pojezierza Leszczyńskiego i Wielkopolskiego występują osady pleistoceny - akumulacji lodowcowej z okresu fazy leszczyńskiej zlodowacenia bałtyckiego.

Na obszarach wysoczyzn dennomorenowych utworami powierzchniowymi są najczęściej gliny zwałowe (piaszczyste i lekkie) spiaszczone w wierzchnich warstwach, rzadziej piaski zwałowe, lokalnie przykryte utworami eolicznymi. Utwory

te są zróżnicowanie litologiczne i facjalne. W profilu stratygraficznym występują kilkumetrowej miąższości gliny zwałowe zlodowacenia Bałtyckiego (Północnopolskiego) – są to gliny lekkie i piaszczyste, średnio zagęszczone, o zmiennej konsystencji. W strefie przypowierzchniowej gliny te są silnie spiaszczone i kamieniste (piaski gliniaste). Poniżej zalegają gliny zlodowaceń Środkowopolskich – gliny szare dużej miąższości, o uziarnieniu glin piaszczystych, silnie zagęszczone, najczęściej twardoplastyczne i nieprzepuszczalne. Lokalnie opisane gliny rozdzielone są utworami piaszczystymi interglacjału Emskiego, w których ze względu na nieprzepuszczalność glin szarych, występować może woda śródglinowa. Miąższość utworów czwartorzędowych na obszarach wysoczyznowych wynosi od 30 do 65 m (Dąbrowski 1999), jedynie w krawędzi wysoczyzny Pojezierza Leszczyńskiego (Pysząca) maleje do kilku metrów

W rynnach subglacialnych na terenach wysoczyznowych występują holceńskie utwory organogeniczne - torfy niskie oraz namuły.

W obrębie pradoliny Warciańsko-Odrzańskiej na terasie dennej utworami powierzchniowymi są najczęściej holocieńskie namuły organiczne, piaski, mułki i żwiry rzeczne oraz torfy niskie w zarośniętych starorzeczach. W wyższych partiach pradoliny, na terasie środkowej dominują pleistocieńskie piaski, mułki i żwiry rzeczne. W części spągowej osadów pradolinnych zalegają piaski średnio lub gruboziarniste ze żwirem i otoczkami. Miąższość osadów czwartorzędowych w pradolinie waha się w zakresie 20-25 m, Miejscami dochodzi do 30 m (Proxima 1996)

Na całym obszarze gminy podłoże podczwartorzędowe stanowią trzeciorzędowe iły plioceńskie zalegające na zmiennej rzędnej 30 – 80 m n.p.m. (Włodarczak 1996).

Na terenach wysoczyzn morenowych budowa geologiczna podłoża gruntowego jest korzystna do zabudowy, graniczenia występują w obrębie rynien subglacialnych w strefie występowania płytkiego zwierciadła wód gruntowych.

2.4. Warunki wodne

Cieki w granicach Gminy Śrem to: Warta i jej bezpośrednie, mniejsze dopływy oraz część systemu rzeczno Kościańskiego Kanału Obry - zlewnia Rowu Wyskoć. W zlewniach rzek znajdują się zbiorniki wodne, z których największe to jeziora: Grzymisławskie i Mórka.

Do wód powierzchniowych płynących przez teren gminy należą: rzeka Warta odcinek o długości ok. 28 km, rzeka Pysząca, wypływająca z małego jeziora niedaleko wsi Wyrzeka; liczy ok. 14 km długości; kanał Szymanowo-Grzybno, odcinek o długości ok. 6 km. Zasadniczym elementem hydrograficznym jest Warta płynąca dnem pradoliny. Obserwacje na posterunku wodowskazowym na Warcie w Śremie pozwalają na prześledzenie jej reżimu, o wyraźnym maksimum wiosennym przypadającym w marcu i minimum letnim w miesiącach lipiec-wrzesień. Północna część gminy, leżąca w pradolinie jest bogata w zasoby wodne z uwagi na zachowane starorzecza i łączące je kanały. Południowa część gminy urozmaicona jest jeziorami i stawami. Największym zbiornikiem jest Jezioro Grzymisławskie, które częściowo leży w gminie Dolsk. Jest to płytki akwen zasilany wodami rzeki Pyszącej i pięcioma rowami melioracyjnymi.

Pradolina Warty w rejonie Śremu zewidencjonowana jest jako główny zbiornik wód podziemnych zgodnie z rządowym programem badawczym „Strategie ochrony głównych zbiorników wód podziemnych w Polsce”, których zasoby należy szczególnie chronić. W północnej prawobrzeżnej części miasta na obszarze pradoliny zlokalizowane są ujęcia wód podziemnych zaopatrujących miasto Śrem. Ujęcia podlegają ścisłej ochronie zgodnie z obowiązującymi przepisami, mają ustanowione strefy ochronne, na których ustalone są zasady zagospodarowania terenu.

2.5. Warunki geologiczne i gleby

Pod względem geologicznym jest to obszar młody. Przeważają utwory czwartorzędowe. Podłoże podczwartorzędowe jest tu stosunkowo wysoko wyniesione. Świadczą o tym wychodnie pliocenu - pstre iły poznańskie i płytkie zaleganie węgla brunatnego. W strefie powierzchniowej występują utwory glacialne i fluwioglacialne, dna rynien glacialnych wyścielone są utworami organogenicznymi i piaskami. Utwory piaszczyste dominują zdecydowanie na powierzchniach teras, znacznie pokryte lasami. Na wysoczyznach występują plejstoceńskie utwory akumulacji lodowca w postaci glin zwałowych. W dnach cieków, starorzeczach występują też utwory rzeczno - bagienne: torfy i namuły organiczne.

Na wysoczyźnie występują gleby bielcowe i pseudobielcowe, brunatne właściwe i wylugowane oraz czarne ziemie. Są to w przewadze gleby klas III i IV, zaliczane do kompleksu 1-go pszennego bardzo dobrego, 2-go pszennego dobrego i 4-go żytnio-ziemniaczanego. Gleby te winny być chronione dla wykorzystania rolniczego. W strefie zboczowej występuje też kompleks 3-ci pszenno-wadliwy, zagrożony erozją, lecz przy odpowiednich zabiegach także wskazany do użytkowania rolniczego. W pradolinie, na terasie środkowej, występują w przewadze gleby przesuszone 6. i 7. kompleks żytnio - ziemniaczany słaby i bardzo słaby. W dnach dolin, na terasie zalewowej, występują gleby mułowo-torfowe, murszowe, mady, stanowiące bazę dla rozwoju użytków zielonych, bardzo dobrych i dobrych klas bonitacyjnych.

2.6. Flora i fauna

Obszar gminy jest słabo zalesiony, lasy stanowi 15,8 % powierzchni gminy, a pozostałe zadrzewienia 0,8 % . Trwałe użytki zielone (łąki, pastwiska i sady) zajmują 12,35 % powierzchni. Wskaźnik lesistości gminy jest wyraźnie niższy od średniej dla województwa wielkopolskiego.

Obszar gminy Śrem, wg podziału geobotanicznego Szefera należy do działu Bałtyckiego, Poddziału Pasa Wielkich Dolin, Krainy Wielkopolsko-Kujawskiej.

Natomiast wg regionizacji przyrodniczo-leśnej Mroczkiewicza zalicza się do III Krainy Wielkopolsko-Pomorskiej, Dzielnicy 7 Niziny Wielkopolsko-Kujawskiej.

Lasy gminy zostały sadzone w IX i XX w. Głównymi gatunkami występującymi w lasach są: sosna, dąb, olsza, klon, grab, wiąz, olcha i jesion. Zdecydowanie dominującym gatunkiem lasotwórczym jest sosna, której udział w drzewostanie przekracza 90%. Poza lasami na terenach gminy występuje 14 parków podworskich.

Fauna gminy Śrem jest typowa dla nizin środkowopolskich. Do najlepiej rozpoznanych grup systematycznych należą kręgowce, zwłaszcza ptaki. Wśród bezkręgowców najliczniejszą grupę stanowią owady, mięczaki i pajęczaki. Na terenie gminy Śrem występują chronione i rzadkie gatunki (m.in. paż żeglarz oraz szlaczkoń szafraniec). Wśród chrząszczy na uwagę zasługuje fakt występowania kozioroga dębosza. Mięczaki są reprezentowane przez około 40 gatunków, w tym największego krajowego ślimaka - winniczka.

W licznych wodach powierzchniowych okolic Śremu występuje około 30 gatunków ryb. Na terenie gminy stwierdzono występowanie 12 gatunków płazów, w tym rzadko spotykanej w Polsce rzekotki drzewnej i kumaka nizinnego. Z gadów występuje tylko jeden wąż – zaskroniec, a od 1997 stwierdzono występowanie żółwi błotnych. Jaszczurki są reprezentowane przez padalca, jaszczurkę zwinkę i żyworodną.

Na terenie gminy stwierdzono dotychczas występowanie blisko 200 gatunków ptaków, w tym m.in. bociana czarnego, kani, błotniaka stawowego i łąkowego, bąka, bączka, gągoła oraz orła bielika.

Z pośród ssaków licznie występują sarny i dziki, introdukowany został daniel. W ostatnich latach znacznie zwiększyła się populacja bobrów. Wśród drapieżników liczny stał się lis. Z łasicowatych bytuje tutaj z rzadka wydra, jak również łasica, borsuk, czy kuna.

Zakłada się, iż na przedmiotowym terenie nie występują siedliska roślin, zwierząt oraz grzybów chronionych.

2.7. Klimat lokalny

Według podziału rolniczo-klimatycznego Polski R. Gumińskiego gmina leży w Dzielnicy Środkowej, która zaliczana jest do dzielnic cieplejszych. Liczba dni mroźnych waha się w granicach od 30 do 60, dni z przymrozkami od 100 do 110. Czas zalegania pokrywy śnieżnej wynosi od 38 do 60 dni. Opad średni wynosi około 550 mm a czas trwania okresu wegetacyjnego wynosi 200 - 220 dni. Warunki klimatu lokalnego modyfikowane są wyniesieniem terenu, podłożem, najbliższym sąsiedztwem. Sąsiedztwo dużej powierzchni wodnej wywołuje wiatry lokalne w skali dobowej, duże kompleksy leśne stwarzają zaciszość i nasycenie atmosfery fitoncydami. Duże powierzchnie rolne bez zadrzewień są generalnie przesuszane. Obecne warunki klimatyczne w dorzeczu całej Warty są niekorzystne. Parowanie potencjalne w ciągu roku przekracza średnią sumę opadów rocznych. W ostatnim czasie nastąpiło obniżenie się zwierciadła wody gruntowej o 1,0-1,5 m.

2.8. Jakość powietrza

Ocenę jakości powietrza za rok 2015 przeprowadzono z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych ze względu na ochronę zdrowia ludzi oraz ze względu na ochronę roślin. Nowy podział kraju na strefy jest zgodny ze zmianami do Prawa ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw z dnia 13 kwietnia 2012 r. (Dz. U. 2012, poz. 460), stanowiącą transpozycję Dyrektywy 2008/50/WE w sprawie jakości powietrza i czystsze powietrze dla Europy (CAFE) do prawa polskiego oraz Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 10 sierpnia 2012 r. w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza (Dz. U. 2012, poz. 914). Według nowego podziału strefy stanowi: – aglomeracja o liczbie mieszkańców powyżej 250 tysięcy, – miasto o liczbie mieszkańców powyżej 100 tysięcy, – pozostały obszar województwa. W ocenie za rok 2015 zgodnie z Wytocznymi do rocznej oceny jakości powietrza w strefach wykonywanej według zasad określonych w art. 89 ustawy Prawo ochrony środowiska z uwzględnieniem wymogów dyrektywy 2008/50/WE i dyrektywy 2004/107/WE, przygotowanymi przez Główny Inspektorat Ochrony

Środowiska, uwzględniono również pył PM_{2,5}. Celem corocznej oceny jest uzyskanie informacji o stężeniach zanieczyszczeń w zakresie umożliwiającym: a) dokonanie klasyfikacji stref, w celu uzyskania danych niezbędnych do podjęcia decyzji o potrzebie działania na rzecz poprawy jakości powietrza w strefie (opracowanie programów ochrony powietrza), b) wskazanie prawdopodobnych przyczyn występowania ponadnormatywnych stężeń zanieczyszczeń w określonych rejonach, c) wskazanie potrzeb w zakresie wzmocnienia istniejącego systemu monitoringu i oceny. Wynikiem oceny jest zaliczenie strefy do jednej z poniższych klas: A – w przypadku gdy poziom stężeń zanieczyszczeń na terenie strefy nie przekracza poziomów dopuszczalnych lub poziomów docelowych; B – w przypadku gdy poziom stężeń zanieczyszczeń na terenie strefy przekracza poziomy dopuszczalny, lecz nie przekracza poziomów dopuszczalnych powiększonych o margines tolerancji; C – w przypadku gdy poziom stężeń zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalny lub poziomy docelowy powiększone o margines tolerancji, a w przypadku gdy margines tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalny lub poziomy docelowy; D1 i D2 – obie klasy dotyczą celu długoterminowego przypisanemu klasyfikacji ozonu pod kątem ochrony zdrowia, a także roślin. Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska w Poznaniu w dokumencie Raport o stanie środowiska w Wielkopolsce w 2015 r. dokonał oceny jakości powietrza m.in. strefy wielkopolskiej. Wynikiem przeprowadzonej oceny rocznej jest zaliczenie strefy wielkopolskiej do klasy A dla substancji: NO₂, SO₂, CO, C₆H₆, As, Cd, Ni, Pb, i O₃. Natomiast do klasy C zaliczono wspomnianą strefę ze względu na pył PM_{2,5}, pył PM₁₀, BaP.

Rezultatem końcowym oceny strefy wielkopolskiej pod kątem ochrony roślin, podobnie jak pod kątem ochrony zdrowia, jest określenie klas wynikowych dla poszczególnych zanieczyszczeń w danej strefie. W efekcie oceny przeprowadzonej dla 2015 roku: • dla ozonu strefie wielkopolskiej przypisano klasę A; • dla dwutlenku siarki i tlenków azotu strefę wielkopolską zaliczono do klasy A. Oceny dokonano z uwzględnieniem dwóch grup kryteriów, ustanowionych ze względu na ochronę zdrowia ludzi oraz ze względu na ochronę roślin. Należyta dbałość o standardy

jakości powietrza może nastąpić m.in. przez stosowanie paliw ekologicznych o niskiej emisji zanieczyszczeń do atmosfery. Ponadto należy wprowadzać nasadzenia drzew w pobliżu zabudowy mieszkaniowej, wzdłuż linii wiatru, zapewniając przewietrzanie ciągów komunikacyjnych i zachowując naturalne ciągi cyrkulacyjne powietrza. Również - projektowanie linii zabudowy nowych zespołów mieszkaniowych winno uwzględniać „przewietrzanie” tej zabudowy względem głównych kierunków panujących wiatrów.

2.9. Jakość wód

Badania stanu wód w 2014 roku prowadzono w oparciu o „Program Państwowego Monitoringu Środowiska województwa wielkopolskiego na lata 2013–2015”. Przedmiotem badań monitoringowych jakości wód powierzchniowych są jednolite części wód powierzchniowych (JCW). Pojęcie to, wprowadzone przez Ramową Dyrektywę Wodną, oznacza oddzielny i znaczący element wód powierzchniowych taki jak: jezioro, zbiornik, strumień, rzeka lub kanał, część strumienia, rzeki lub kanału, wody przejściowe lub pas wód przybrzeżnych. Zgodnie z zapisami Ramowej Dyrektywy Wodnej do roku 2015 należy osiągnąć dobry stan wszystkich wód. Program monitoringu wód na terenie województwa realizowany jest w ramach:

- monitoringu diagnostycznego (MD) z częstotliwością raz na 6 lat – pełny zakres badań,
- monitoringu operacyjnego (MO) z częstotliwością raz na 3 lata lub corocznie (wyłącznie w zakresie substancji szkodliwych dla środowiska wodnego, dla których odnotowano przekroczenia norm w latach wcześniejszych) – ograniczony zakres badań,
- monitoringu obszarów chronionych (MOC) z częstotliwością:
 - raz na 6 lat (wyłącznie na obszarach siedlisk lub gatunków, dla których stan wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie dla JCW wyznaczonych jako niezagrożone niespełnieniem celów środowiskowych) – pełny zakres badań,
 - raz na 3 lata w ograniczonym zakresie badań,

- o na obszarach siedlisk lub gatunków, dla których stan wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie dla JCW wyznaczonych jako zagrożone niespełnieniem celów środowiskowych,
- o na obszarach wrażliwych na eutrofizację wywołaną zanieczyszczeniami pochodzącymi ze źródeł komunalnych,
- o na obszarach narażonych na zanieczyszczenia związkami azotu ze źródeł rolniczych,
- o JCW przeznaczonych do celów rekreacyjnych w tym kąpieliskowych;
- corocznie (wyłącznie dla JCW przeznaczonych do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę do spożycia) – ograniczony zakres badań,
 - monitoringu badawczego (MB) w punkcie wyznaczonym na potrzeby wymiany informacji między państwami członkowskimi UE z częstotliwością raz na 6 lat – pełny zakres badań lub corocznie – ograniczony zakres badań.

Na terenie powiatu śremskiego wyznaczono jednolite części wód płynących:

- Kanał Mosiński do Kani,
- Racocki Rów,
- Kanał Graniczny,
- Pyszająca,
- Młynisko,
- Dopływ z Lucin,
- Kanał Szymanowo–Grzybno,
- Kanał Książ,
- Warta od Moskawy do Pyszającej,
- Warta od Pyszającej do Kopli. oraz jednolite części wód stojących:
- Jezioro Grzymisławskie,
- Jezioro Dolskie Wielkie (Dolsko Wielkie),
- Jezioro Móreckie (Mórka),
- Jezioro Ostrowieczno.

Wyznaczone JCW płynące reprezentują różne typy abiotyczne:

- 0 – typ nieokreślony – kanały i zbiorniki zaporowe,

- 17 – potok nizinny piaszczysty,
- 21 – wielka rzeka nizinna,
- 25 – ciek łączący jeziora.

JCW stojące zaliczono do typu abiotycznego 3b – są to jeziora o wysokiej zawartości wapnia, niestratyfikowane, o dużym wpływie zlewni na jakość wód.

Program monitoringu wód powierzchniowych na terenie powiatu śremskiego w roku 2014 obejmował JCW:

- Kanał Szymanowo-Grzybno – punkt zlokalizowany poza granicami powiatu śremskiego w miejscowości Baranowo (1,0 km), badania wykonywane w ramach monitoringu operacyjnego.
- Warta od Pyszącej do Kopli – punkty zlokalizowane poza granicami powiatu śremskiego, w miejscowościach Wiórek (256 km) i Radzewice (276 km), badania wykonywane w ramach:
 - ♣ monitoringu badawczego (Wiórek),
 - ♣ monitoringu operacyjnego w zakresie zanieczyszczeń oraz substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego, dla których odnotowano przekroczenia norm w latach wcześniejszych lub odprowadzanych w zlewni (Wiórek)
 - ♣ monitoringu obszarów chronionych:
 - wrażliwych na eutrofizację wywołaną zanieczyszczeniami pochodzącymi ze źródeł komunalnych (Wiórek; Radzewice),
 - siedlisk lub gatunków dla których stan wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie (Radzewice),
 - przeznaczonych do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę do spożycia (Radzewice).

Na ocenę stanu wód składa się ocena stanu lub potencjału ekologicznego oraz ocena stanu chemicznego. Stan wód określany jest jako:

- dobry – jeśli stan/potencjał ekologiczny klasyfikowany jest jako bardzo dobry (stan), maksymalny (potencjał) lub dobry, a jednocześnie stan chemiczny jest dobry;
- zły – w pozostałych przypadkach.

Stan ekologiczny – określany jest dla naturalnych jednolitych części wód, potencjał ekologiczny – określany jest dla sztucznych lub silnie zmienionych jednolitych części wód. Stan/potencjał ekologiczny klasyfikowany jest jako:

- ♣ bardzo dobry (stan) lub maksymalny (potencjał),
- ♣ dobry,
- ♣ umiarkowany,
- ♣ słaby,
- ♣ zły.

Na ocenę stanu/potencjału ekologicznego składa się:

- klasyfikacja elementów biologicznych, prowadzona w zakresie klas I–V,
- klasyfikacja elementów fizykochemicznych:
 - dla rzek w zakresie: klasa I, klasa II lub stan/potencjał poniżej dobrego,
 - dla jezior w zakresie: stan/potencjał dobry lub poniżej dobrego,
 - ocena wskaźników jakości wód z grupy substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (specyficzne zanieczyszczenia syntetyczne i niesyntetyczne) w zakresie: klasy I, II lub stanu/potencjału poniżej dobrego (dla rzek i jezior),
- klasyfikacja elementów hydromorfologicznych, prowadzona w zakresie klas I lub II.

Ocena stanu chemicznego wykonywana jest na podstawie analizy wyników badań wskaźników chemicznych z grupy substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego. Stan chemiczny klasyfikuje się jako dobry lub poniżej dobrego. Jeśli JCW objęta jest monitoringiem obszarów chronionych należy sprawdzić spełnienie wymagań postawionych dla obszarów chronionych i zweryfikować ocenę stanu wód.

W JCW Kanał Szymanowo-Grzybno stwierdzono umiarkowany potencjał ekologiczny, tym samym zły stan wód. O ocenie potencjału ekologicznego zdecydował element biologiczny – fitobentos. W JCW Warta od Pyszącej do Kopli stan wód oceniono jako zły. W punkcie pomiarowym w Wiórku stan chemiczny określono jako poniżej stanu dobrego, ze względu na przekroczenia norm dla rtęci i jej związków. W punkcie w Radzewicach stwierdzono umiarkowany potencjał ekologiczny. O ocenie potencjału ekologicznego zdecydowały elementy biologiczne

(makrofity, makrobezkręgowce bentosowe). Ponadto stwierdzono niespełnienie wymagań postawionych dla obszarów chronionych.

Na terenie powiatu śremskiego występuje jeden z najzasobniejszych Głównych Zbiorników Wód Podziemnych Pradolina Warszawa - Berlin (GZWP nr 150) będący zbiornikiem czwartorzędowym o znaczeniu ponadregionalnym, gdyż równoleżnikowo przecinając obszar Wielkopolski przebiega dalej na wschód i na zachód. Zbiornik ten narażony jest na zanieczyszczenia antropogeniczne ze względu na swój „odkryty” charakter (intensywna wymiana pomiędzy wodami infiltracyjnymi a podziemnymi). Przedmiotem badań monitoringowych jakości wód podziemnych są jednolite części wód podziemnych (JCWPd). Pojęcie to, wprowadzone przez Ramową Dyrektywę Wodną, oznacza określoną objętość wód podziemnych w obrębie warstwy wodonośnej lub zespołu warstw wodonośnych.

Na terenie województwa wielkopolskiego wyznaczono 18 jednolitych części wód podziemnych, w tym na obszarze powiatu śremskiego JCWPd nr 73. W roku 2014 badania jakości wód podziemnych w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska na terenie powiatu śremskiego prowadzone były przez:

- Państwowy Instytut Geologiczny w Warszawie w ramach monitoringu operacyjnego.
- Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu, który prowadzi monitoring wyłącznie na obszarach szczególnie narażonych na zanieczyszczenie związkami azotu ze źródeł rolniczych w zakresie umożliwiającym ocenę wpływu związków azotu pochodzących z gospodarki rolnej na jakość wód podziemnych. Wyniki monitoringu operacyjnego wód podziemnych, którym zostały objęte jednolite części wód podziemnych zagrożone nieosiągnięciem dobrego stanu. Badania prowadzono dwa razy w roku – wiosną i jesienią. W jednym punkcie jakość wód mieściła w granicach klasy II (wody dobrej jakości), w trzech punktach badawczych jakość wód mieściła się w granicach III klasy (wody zadowalającej jakości), w jednym punkcie – w granicach klasy IV (wody niezadowalającej jakości).

2.10. Klimat akustyczny

Oceny stanu akustycznego środowiska dokonują obowiązkowo:

- starostowie – dla aglomeracji o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy,
- zarządcy dróg, linii kolejowych, lotnisk, jeśli eksploatacja drogi, linii kolejowej lub lotniska może powodować negatywne oddziaływanie akustyczne na znacznych obszarach.

Wojewódzki inspektor ochrony środowiska dokonuje oceny stanu akustycznego środowiska na obszarach nieobjętych procesem opracowania map akustycznych. Ze względu na powszechność występowania, zasięg oddziaływania oraz liczbę narażonej ludności, podstawowym źródłem uciążliwości akustycznych dla środowiska są hałasy komunikacyjne. Przez teren powiatu śremskiego przebiegają drogi wojewódzkie: nr 310 Głuchowo – Śrem, nr 432 Leszno – Września, nr 436 Pysząca – Nowe Miasto nad Wartą, nr 437 Dolsk - Koszkowo. Główny szlak kolejowy powiatu stanowi linia nr 369 Mieszków - Czempień. W przypadku hałasów pochodzących od dróg i linii kolejowych dopuszczalny poziom hałasu dla wskaźnika długookresowego LDWN (poziom dzienno-wieczorno-nocny) wynosi – w zależności od przeznaczenia terenu – od 50 dB do 70 dB, natomiast dla wskaźnika LN (długookresowy poziom hałasu w porze nocy) od 45 dB do 65 dB. W odniesieniu do pojedynczej doby ustalono wartość dopuszczalną równoważnego poziomu hałasu LAeqD w porze dnia równą od 50 dB do 68 dB, natomiast wartość równoważnego poziomu hałasu w porze nocy (LAeqN) wynosi od 45 dB do 60 dB. Jeżeli hałas przekraczający wartości dopuszczalne powstaje w związku z eksploatacją drogi lub linii kolejowej, zarządzający zobowiązany jest do podjęcia działań eliminujących stwierdzone przekroczenia. Nie przewiduje się natomiast wydania decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu w środowisku. Inspekcja Ochrony Środowiska nie ma zatem możliwości dyscyplinowania zarządzających drogami poprzez ukaranie administracyjną karą pieniężną. Z tego powodu, jak również z uwagi na trudności w likwidacji konfliktów akustycznych, tak ważne jest uwzględnienie potrzeby zapewnienia komfortu akustycznego środowiska na etapie sporządzania planów zagospodarowania przestrzennego. Od roku 2007 Wojewódzki Inspektorat Ochrony

Środowiska w Poznaniu nie prowadził pomiarów poziomów hałasu komunikacyjnego na terenie powiatu śremskiego.

3. Informacja o zawartości i głównych celach projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

3.1. Cel opracowania projektu planu

Zgodnie z uchwałą o przystąpieniu do sporządzenia planu, zasadniczym celem opracowania jest dokonanie zmian wynikających ze złożonych wniosków, które wyrażać się będą w modyfikacji wybranych ustaleń obowiązujących planów, w szczególności poprzez określenie nowych sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy oraz zmianie parametrów szczegółowych zabudowy.

Wg ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* plan miejscowy ma ustalić przeznaczenie terenów, sposób ich zagospodarowania, zabudowy, z uwzględnieniem ładu przestrzennego oraz dostosowaniem struktury zabudowy i intensywności zagospodarowania do uwarunkowań przyrodniczych i przestrzennych tego terenu i otoczenia.

Na przedmiotowym terenie obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

3.2. Ustalenia projektu planu

W planie ustala się następujące przeznaczenie terenów:

- 1) tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczone symbolami: **1MN, 2MN, 3MN, 4MN, 5MN, 6MN, 7MN, 8MN, 9MN, 10MN, 11MN, 12MN, 13MN, 14MN, 15MN, 16MN, 17MN i 18MN;**
- 2) tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej, oznaczone symbolami: **1MN/U i 2MN/U;**

- 3) teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zabudowy usługowej, oznaczony symbolem: **MW/U**;
- 4) tereny zabudowy usługowej oznaczone symbolami: **1U** i **2U**;
- 5) tereny obiektów produkcyjnych, składów i magazynów, oznaczone symbolami: **1P** i **2P**;
- 6) teren zieleni urządzonej, oznaczony symbolem: **ZP**;
- 7) tereny zieleni izolacyjnej, oznaczone symbolami: **1ZI** i **2ZI**;
- 8) tereny wód powierzchniowych, śródlądowych, oznaczone symbolami: **1WS** i **2WS**;
- 9) tereny ciągów pieszo – rowerowych, oznaczone symbolami: **1KDWx** i **2KDWx**;
- 10) tereny dróg wewnętrznych, oznaczone symbolami: **1KDW**, **2KDW**, **3KDW**, **4KDW**, **5KDW**, **6KDW**, **7KDW**, **8KDW**, **9KDW**, **10KDW**, **11KDW**, **12KDW**, **13KDW** i **14KDW**;
- 11) tereny dróg publicznych, klasy dojazdowej, oznaczone symbolami: **1KD-D**, **2KD-D**, **3KD-D** i **4KD-D**;
- 12) teren drogi publicznej, klasy lokalnej, oznaczony symbolem: **KD-L**.

W zakresie zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego oraz wymagań wynikających z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych ustala się:

- a) lokalizację budynków i budowli o określonych w planie parametrach, zgodnie z nieprzekraczalnymi liniami zabudowy oraz w granicy działek, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- b) dowolnych kątów nachylenia połaci dachowych oraz materiałów pokrycia dachu w przypadku lukarn, zadaszeń wejść do budynków i tarasów;
- c) dopuszczenie wydzielania działek budowlanych, związanych z obiektami infrastruktury technicznej, o powierzchni niezbędnej do realizacji inwestycji oraz przeznaczonych na poszerzenie nieruchomości sąsiednich.

2. Dopuszcza się lokalizację:

- 1) obiektów infrastruktury technicznej;
- 2) dróg pożarowych, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 3) dojazdów wewnątrz posesji, placów manewrowych, miejsc postojowych,
- 4) obiektów małej architektury;

3. Zakazuję się lokalizowania ogrodzeń o przęsłach z prefabrykowanych elementów betonowych.

W zakresie zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu ustala się:

- 1) zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów odrębnych, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego;
- 2) nakaz wprowadzenia pasa zieleni izolacyjnej, zgodnie z rysunkiem planu;
- 3) zachowanie, określonych przepisami odrębnymi, dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku dla terenów oznaczonych symbolami:
 - a) **MN** jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
 - b) **MN/U** jak dla terenów mieszkaniowo – usługowych,
 - c) **MW/U** jak dla terenów mieszkaniowo – usługowych,
 - d) **ZP** jak dla terenów rekreacyjno – wypoczynkowych.

W zakresie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zabudowy i zagospodarowania terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczonych symbolami **MN** ustala się:

- 1) lokalizację wolno stojących budynków mieszkalnych jednorodzinnych;
- 2) lokalizację nie więcej niż jednego budynku mieszkalnego na każdej działce budowlanej;
- 3) lokalizację garaży przybudowanych do budynku mieszkalnego lub wbudowanych w budynek mieszkalny lub możliwość lokalizacji garażu wolno stojącego;
- 4) wysokość zabudowy:

- a) dla budynków mieszkalnych nie większą niż 4,5 m do okapu i nie większą niż 9 m do głównej kalenicy,
- b) dla garaży nie większą niż 3 m do okapu i nie większą niż 7 m do głównej kalenicy;
- 5) dachy dwu lub wielospadowe ze ścianami szczytowymi o kącie nachylenia połaci dachowych od 35° - 45°;
- 6) zastosowanie dachówki ceramicznej lub materiału dachówkopodobnego w kolorze ceglastoczerwonym, brązowym, grafitowym lub czarnym;
- 7) zastosowanie tynków na elewacjach budynków wyłącznie w kolorach pastelowych, w kolorze naturalnym materiału ceramicznego oraz szarym lub białym;
- 8) posadowienie posadzki parteru nie wyżej niż 0,8 m nad poziomem terenu;
- 9) powierzchnię zabudowy nie większą niż 30% powierzchni działki budowlanej;
- 10) intensywność zabudowy od 0,0 do 0,9;
- 11) teren biologicznie czynny nie mniejszy niż 40 % powierzchni działki budowlanej;
- 12) powierzchnię nowo wydzielanej działki budowlanej nie mniejszą niż 700 m²,

W zakresie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zabudowy i zagospodarowania terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej, oznaczonych symbolami **MN/U** ustala się:

- 1) lokalizację budynków mieszkalnych jednorodzinnych, budynków mieszkalno – usługowych i budynków usługowych;
- 2) lokalizację garaży przybudowanych do budynku lub wbudowanych do budynku mieszkalnego, mieszkalno – usługowego i usługowego, bądź możliwość lokalizacji garażu wolno stojącego;
- 3) wysokość zabudowy:

- a) dla budynków mieszkalnych nie większą niż 4,5 m do okapu i nie większą niż 9 m do głównej kalenicy,
- b) dla garaży nie większą niż 3 m do okapu i nie większą niż 7 m do głównej kalenicy;
- 4) dachy dwu lub wielospadowe ze ścianami szczytowymi o kącie nachylenia połaci dachowych od 35° - 45°;
- 5) zastosowanie dachówki ceramicznej lub materiału dachówkopodobnego w kolorze ceglastoczerwonym, brązowym, grafitowym lub czarnym;
- 6) zastosowanie tynków na elewacjach budynków wyłącznie w kolorach pastelowych, w kolorze naturalnym materiału ceramicznego oraz szarym lub białym;
- 7) posadowienie posadzki parteru nie wyżej niż 0,8 m nad poziomem terenu;
- 8) powierzchnię zabudowy nie większą niż 40% powierzchni działki budowlanej;
- 9) intensywność zabudowy od 0,0 do 0,9;
- 10) teren biologicznie czynny nie mniejszy niż 30 % powierzchni działki budowlanej;
- 11) powierzchnię nowo wydzielanej działki budowlanej nie mniejszą niż 700 m².

W zakresie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zabudowy i zagospodarowania terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zabudowy usługowej, oznaczonym symbolem **MW/U** ustala się:

- 1) lokalizację budynków mieszkalnych wielorodzinnych;
- 2) możliwość lokalizacji usług na I kondygnacji budynku mieszkalnego, w tym jednego lokalu handlowego o powierzchni sprzedaży do 500 m²;
- 3) wysokość budynków nie większą niż 12 m;

- 4) dachy dwu lub wielospadowe ze ścianami szczytowymi o kącie nachylenia połaci dachowych od 35° - 45°, z dopuszczeniem dachu płaskiego, stanowiącego nie więcej niż 30% powierzchni dachu budynku;
- 5) posadowienie posadzki parteru nie wyżej niż 0,8 m nad poziomem terenu;
- 6) zastosowanie dachówki ceramicznej lub materiału dachówkopodobnego w kolorze ceglasczerwonym, brązowym, grafitowym lub czarnym;
- 7) zastosowanie tynków na elewacjach budynków wyłącznie w kolorach pastelowych, w kolorze naturalnym materiału ceramicznego oraz szarym lub białym;
- 8) powierzchnię zabudowy nie większą niż 30% powierzchni działki budowlanej;
- 9) intensywność zabudowy od 0,0 do 1,2;
- 10) teren biologicznie czynny nie mniejszy niż 40 % powierzchni działki budowlanej;
- 11) powierzchnię nowo wydzielanej działki budowlanej nie mniejszą niż 1000 m².

W zakresie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zabudowy i zagospodarowania terenów zabudowy usługowej, oznaczonych symbolami **U** ustala się:

- a) lokalizację budynków usługowych;
- b) możliwość lokalizacji budynków usługowych – handlowych o powierzchni sprzedaży do 2000 m²;
- c) wysokość budynków nie większą niż 10 m;
- d) dachy dwu lub wielospadowe ze ścianami szczytowymi o kącie nachylenia połaci dachowych od 25° - 45°, z dopuszczeniem dachu płaskiego, stanowiącego nie więcej niż 30% powierzchni dachu budynku;

- e) zastosowanie dachówki ceramicznej lub materiału dachówkopodobnego w kolorze ceglastoczerwonym, brązowym, grafitowym lub czarnym;
- f) zastosowanie tynków na elewacjach budynków wyłącznie w kolorach pastelowych lub w kolorze naturalnym materiału ceramicznego oraz szarym i białym;
- g) powierzchnię zabudowy nie większą niż 35%;
- h) intensywność zabudowy od 0,0 do 1,2;
- i) teren biologicznie czynny nie mniejszy niż 40 % powierzchni działki budowlanej;
- j) powierzchnię nowo wydzielanej działki budowlanej nie mniejszą niż 2000 m².

W zakresie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zabudowy i zagospodarowania terenów obiektów produkcyjnych, składów i magazynów, oznaczonych symbolami **P** ustala się:

- 1) lokalizację obiektów produkcyjnych, składów i magazynów;
- 2) dopuszczenie lokalizacji budynków usługowych – handlowych o powierzchni sprzedaży do 2000 m²;
- 3) wysokość budynków nie większą niż 12 m;
- 4) dachy dwu lub wielospadowe ze ścianami szczytowymi o kącie nachylenia połaci dachowych do 25°;
- 5) powierzchnię zabudowy nie większą niż 40%;
- 6) intensywność zabudowy od 0,0 do 1,3;
- 7) teren biologicznie czynny nie mniejszy niż 20 % powierzchni działki budowlanej;
- 8) powierzchnię nowo wydzielanej działki budowlanej nie mniejszą niż 2500 m²;

W zakresie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zabudowy i zagospodarowania terenu zieleni urządzonej, oznaczonym symbolem **ZP** ustala się:

- 1) zagospodarowanie zielenią urządzoną;
- 2) dopuszczenie realizacji ciągów pieszych i rowerowych;
- 3) dopuszczenie lokalizacji małej architektury;
- 4) teren biologicznie czynny nie mniejszy niż 70% powierzchni terenu.

W zakresie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zabudowy i zagospodarowania terenu zieleni izolacyjnej, oznaczonych symbolem **ZI** ustala się:

- 1) zagospodarowanie zielenią izolacyjną;
- 2) dopuszczenie realizacji ciągów pieszych i rowerowych;
- 3) teren biologicznie czynny nie mniejszy niż 70% powierzchni terenu.

W zakresie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zabudowy i zagospodarowania terenów wód powierzchniowych śródlądowych, oznaczonych symbolami **WS** ustala się:

- 1) zachowanie istniejącego cieku wodnego jako otwartego;
- 2) możliwość skanalizowania.

W zakresie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zabudowy i zagospodarowania terenów ciągów pieszo rowerowych, oznaczonych symbolami **KDWx** ustala się:

- 1) szerokość 5 m w liniach rozgraniczających zgodnie z rysunkiem planu;
- 2) sytuowanie elementów infrastruktury technicznej.

W zakresie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zabudowy i zagospodarowania terenów dróg wewnętrznych, oznaczonych symbolami **KDW** ustala się:

- 1) szerokość w liniach rozgraniczających, zgodnie z rysunkiem planu;
- 2) dopuszczenie lokalizacji obiektów inżynierskich, urządzeń oraz instalacji stanowiących całość techniczno-użytkową drogi.

W zakresie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zabudowy i zagospodarowania terenów dróg publicznych klasy dojazdowej, oznaczonych symbolami **KD-D** ustala się:

- 1) szerokość w liniach rozgraniczających, zgodnie z rysunkiem planu;
- 2) dopuszczenie lokalizacji obiektów inżynierskich, urządzeń oraz instalacji stanowiących całość techniczno-użytkową drogi.

W zakresie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zabudowy i zagospodarowania terenów dróg publicznych klasy dojazdowej, oznaczonych symbolami **KD-L** ustala się:

- 1) szerokość w liniach rozgraniczających, zgodnie z rysunkiem planu;
- 2) dopuszczenie lokalizacji obiektów inżynierskich, urządzeń oraz instalacji stanowiących całość techniczno-użytkową drogi.

W zakresie granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów ustala się odległość budynków od lasu, zgodnie z przepisami odrębnymi.

W zakresie szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczeń w ich użytkowaniu ustala się:

- 1) uwzględnienie ograniczeń wynikających z lokalizacji sieci i obiektów infrastruktury technicznej, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 2) dla gazociągu wysokiego ciśnienia DN500 relacji Śrem – Poznań maksymalną odległość podstawową lokalizacji obiektów budowlanych 65 m od jego osi przy jednoczesnym dopuszczeniu zmniejszeniu tej odległości zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 3) do czasu skablowania elektroenergetycznych linii napowietrznych średniego napięcia 15kV nakaz zachowania wolnych od zabudowy i nasadzeń zieleni wysokiej pasów technologicznych o szerokości 7,5 m od osi linii w obie strony przy jednoczesnym dopuszczeniu zmniejszeniu tej odległości zgodnie z przepisami odrębnymi.

Dostęp do działek budowlanych z dróg publicznych i wewnętrznych zgodnie z ustaleniami planu oraz z dróg publicznych i wewnętrznych znajdujących się poza obszarem opracowania planu, z uwzględnieniem przepisów szczególnych dla dróg publicznych.

W zakresie zasad rozbudowy i budowy systemów komunikacji ustala się lokalizację stanowisk postojowych w obrębie działki budowlanej:

- 1) parametry układu komunikacyjnego, zgodnie z klasyfikacją i przepisami odrębnymi;
- 2) lokalizację stanowisk postojowych w obrębie działki budowlanej w ilości nie mniejszej niż:
 - a) 2 stanowiska na każdy lokal mieszkalny w zabudowie mieszkaniowej jednorodzinnej, do miejsc postojowych wlicza się miejsca w garażu,
 - b) 3 stanowiska postojowe na każde 50 m² powierzchni użytkowej dla funkcji usługowych i handlowych,

- c) 2 stanowiska postojowe na każde 50 m² powierzchni użytkowej dla terenów P.

W zakresie zasad rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej ustala się:

- 1) podłączenia do istniejącej sieci wodociągowej;
- 2) zapewnienie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę do zewnętrznego gaszenia pożarów oraz dróg pożarowych, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 3) odprowadzanie ścieków bytowych do sieci kanalizacji sanitarnej;
- 4) zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych do sieci kanalizacji deszczowej, a w przypadku braku możliwości przyłączenia do sieci, na własny teren nieutwardzony, do dołów chłonnych lub do zbiorników retencyjnych, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 5) zasilanie w energię elektryczną z istniejącej i projektowanej sieci elektroenergetycznej;
- 6) stosowanie przy pozyskiwaniu ciepła dla celów grzewczych i technologicznych paliw charakteryzujących się najniższymi wskaźnikami emisyjnymi;
- 7) postępowanie z odpadami zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 8) dopuszczenie wprowadzania odnawialnych źródeł energii;
- 9) dopuszczenie lokalizacji infrastruktury telekomunikacyjnej.

3.3. Powiązania z innymi dokumentami

Zgodnie z ustawą o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* ustalenia planu w zakresie tekstowym i graficznym muszą być powiązane z ustaleniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, który to

dokument określa politykę przestrzenną gminy w tym zasady zagospodarowania przestrzennego jego poszczególnych części.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Śrem uchwalono uchwałą Nr 48/V/07 Rady Miejskiej w Śremie z dnia 8 lutego 2007 roku, zmienioną uchwałą Nr 215/XXV/08 Rady Miejskiej w Śremie z dnia 26 czerwca 2008 r., uchwałą Nr 24/V/11 Rady Miejskiej w Śremie z dnia 27 stycznia 2011 r., uchwałą Nr 242/XXV/2012 Rady Miejskiej w Śremie z dnia 21 sierpnia 2012 r. oraz uchwałą NR 33/V/2015 z dnia 26 lutego 2015 r. Rada Gminy uchwała plan po wcześniejszym stwierdzeniu, iż nie narusza ustaleń Studium.

Zakres przeznaczenia oraz ustalenia planu są zgodne z zapisami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Śrem. Tereny objęte planem zlokalizowane są na obszarze wsi Zbrudzewo. Miejscowość ta jest związana przestrzennie z miastem Śrem, a jej związki funkcjonalne wymagają rozwinięcia.

Podstawowe funkcje związane są z zabudową mieszkaniową jednorodzinną.

W kontekście tych ustaleń Studium – ustalenia planu wykazują całkowitą zgodność i wzajemne powiązanie.

Ustalenia planu są również zgodne z działaniami sprecyzowanymi w Programie Ochrony Środowiska i Planie Gospodarki Odpadami, w którym zawarto ustalenia polityki ekologicznej na szczeblu gminy oraz polityki gospodarowania odpadami.

3.4. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu

W przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu nie zakłada się większych zmian w środowisku.

Natomiast brak uchwalenia planu uniemożliwiłby wprowadzenie zmian w prawidłowym ukształtowaniu funkcjonalno-przestrzenne tego terenu.

4. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektu planu

Wśród istotnych problemów ochrony środowiska występujących na omawianym obszarze wskazano natomiast zagrożenie dewastacją jego walorów krajobrazowych. Przewidywany w projekcie planu docelowy sposób zagospodarowania przedmiotowego obszaru nie koliduje z obecnie istniejącą w sąsiedztwie zabudową. Zgodnie z art. 72 ust.1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. *Prawo ochrony środowiska* w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego należy zapewnić warunki utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalną gospodarkę zasobami środowiska, między innymi poprzez:

- ustalanie programów racjonalnego wykorzystania powierzchni ziemi (...), i racjonalnego gospodarowania gruntami
- zapewnianie kompleksowego rozwiązania problemów zabudowy (...), ze szczególnym uwzględnieniem gospodarki wodnej, odprowadzania ścieków, gospodarki odpadami, systemów transportowych i komunikacji publicznej oraz urządzania i kształtowania terenów zieleni,
- uwzględnienie konieczności ochrony wód, gleby i ziemi przed zanieczyszczeniami w związku z prowadzeniem gospodarki rolnej,
- zapewnienie ochrony walorów krajobrazowych środowiska i warunków klimatycznych,
- uwzględnianie innych potrzeb w zakresie ochrony powietrza, wód, gleby, ziemi, ochrony przed hałasem, wibracjami, i polami elektromagnetycznymi.

Przedmiotowy projekt planu spełnia warunki sprecyzowane w ustawie.

Projekt racjonalnie wykorzystuje przedmiotowy teren, przeznaczając go pod zabudowę, z nowymi przebiegami dróg publicznych i wewnętrznych obsługujących te tereny. Na terenach zabudowy projekt wprowadza obowiązujący % powierzchni biologicznie czynnej.

Projekt planu zawiera ustalenia regulujące zasady odprowadzenia ścieków, gospodarowanie odpadami, ustala zasady modernizacji systemu komunikacyjnego. Odpowiednie ustalenia zawarte są w projekcie uchwały.

Ponadto, art. 73 ww. ustawy reguluje uwzględnienie ograniczeń w planach wynikających z:

- ustanowienia w trybie przepisów ustawy o ochronie przyrody: parku narodowego, rezerwatu przyrody, parku krajobrazowego, obszaru chronionego krajobrazu, zespołu przyrodniczo-krajobrazowego, użytku ekologicznego, stanowiska dokumentacyjnego, pomników przyrody oraz ich otulin a także obszarów Natura 2000,
- utworzenia obszarów ograniczonego użytkowania
- wyznaczenia obszarów cichych w aglomeracji oraz obszarów cichych poza aglomeracją,
- ustalenia w trybie ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. *Prawo wodne* warunków korzystania z wód regionu wodnego i zlewni oraz ustanowienia stref ochronnych ujęć wód a także obszarów ochronnych zbiorników wód śródlądowych.

Zapisy art. 114 ust.1 ustawy *Prawo ochrony środowiska* nakazują przy sporządzaniu planu zagospodarowania przestrzennego, różnicować tereny o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania i wskazać, które z nich należą do poszczególnych rodzajów terenów zgodnie z art. 113 ust. 2 pkt 1, tj. dla których ustalone są dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku, określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska w *sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku*. Zgodnie z tym przepisem w zakresie ochrony środowiska przed hałasem stosuje się wskaźniki L_{DWN} – długookresowy średni poziom dźwięku odniesiony do wszystkich dób w roku oraz L_N – długookresowy średni poziom dźwięku odniesiony do wszystkich pór nocy.

Ustalenia planu nakazują zachowanie na ww. terenach o zdefiniowanych standardach akustycznych – dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku zgodnie z przepisami odrębnymi.

5. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym oraz sposoby ich uwzględniania w projekcie planu

Przystąpienie do Unii spowodowało konieczność dostosowania prawa polskiego do przepisów unijnych. Do priorytetowych zagadnień w dziedzinie ochrony środowiska należą m.in. przeciwdziałanie zmianom klimatu, ochrona różnorodności biologicznej, ograniczenie wpływu zanieczyszczenia na zdrowie oraz lepsze wykorzystanie zasobów naturalnych.

Do dokumentów rangi międzynarodowej ujmujących cele ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektu planu miejscowego należą:

- Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z dnia 9 maja 1992r. (Dz. U z 1996r. Nr 53, poz. 238) wprowadzająca zapisy mające na celu ograniczanie antropogenicznej emisji gazów cieplarnianych;
- Protokół z Kioto do Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, sporządzony w Kioto dnia 11 grudnia 1997 r. (Dz. U. z 2005r. Nr 203 poz. 1684) ustalająca redukcję emisji poprzez propagowanie wykorzystania odnawialnych źródeł energii oraz stosowania zaawansowanych i innowacyjnych technologii przyjaznych dla środowiska;
- Konwencja o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, sporządzona w Aarhus dnia 25 czerwca 1998r. (Dz. U. z 2003r. Nr 78 poz. 706), której podstawowym celem jest ochrona prawa każdej osoby do życia w środowisku odpowiednim dla jej zdrowia;

- Dyrektywa Rady z dnia 27 września 1996r. w sprawie oceny i zarządzenia jakością otaczającego powietrza (96/62/WE), która jako główny cel wyznacza utrzymanie jakości powietrza tam, gdzie jest ona dobra oraz jej poprawę w przypadkach pozostałych;
- Dyrektywa Rady z dnia 2 kwietnia 1979r. w sprawie ochrony dzikich ptaków (79/409/EWG), Dyrektywa Rady z dnia 21 maja 1992r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (92/43/EWG) oraz Konwencja Brneńska o ochronie dzikiej fauny i flory europejskiej oraz ich siedlisk naturalnych z 1979r., ratyfikowana 31 stycznia 1996r. (Dz. U. z 1996r Nr 58, poz. 264), których głównym celem jest wspieranie zachowania różnorodności biologicznej przy uwzględnieniu wymagań gospodarczych, społecznych, kulturowych i regionalnych.

Cele te realizowane będą poprzez wprowadzenie w zapisach planu miejscowego między innymi:

- 1) zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych na terenie nieruchomości lub odprowadzanie do kanalizacji deszczowej;
- 2) odprowadzanie ścieków w postaci wód opadowych i roztopowych z terenu dróg publicznych do kanalizacji deszczowej, z dopuszczeniem, do czasu jej realizacji, stosowania urządzeń do powierzchniowego odwodnienia pasa drogowego;
- 3) odprowadzanie ścieków bytowych do kanalizacji sanitarnej;
- 4) zachowanie, określonych przepisami odrębnymi, dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku dla terenów oznaczonych symbolami:
 - a) **MN** jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
 - b) **MN/U i MW/U** jak dla terenów mieszkaniowo – usługowych,
 - c) **ZP** dla terenów rekreacyjno – wypoczynkowych;
- 5) zaopatrzenie w ciepło z zastosowaniem technologii niskoemisyjnych.

Na poziomie krajowym cele ochrony środowiska ustanawiają strategiczne dokumenty rządowe tj. II Polityka Ekologiczna Państwa oraz Polityka ekologiczna państwa w latach 2009 – 2012 z perspektywą do roku 2016.

Pierwszy dokument ustala wiodącą zasadę polityki ekologicznej państwa tj. zasadę zrównoważonego rozwoju ustanowionej w Rio de Janeiro w 1992r. Podstawowym założeniem zrównoważonego rozwoju jest takie prowadzenie polityki i działań w poszczególnych sektorach gospodarki i życia społecznego, aby zachować zasoby i walory środowiska w stanie zapewniającym trwałe możliwości korzystanie z nich przez obecne i przyszłe pokolenia, przy jednoczesnym zachowaniu trwałości funkcjonowania procesów przyrodniczych oraz naturalnej różnorodności biologicznej na poziomie krajobrazowym, ekosystemowym, gatunkowym i genowym.

Istotą zrównoważonego rozwoju jest równorzędne traktowanie racji społecznych, ekonomicznych i ekologicznych, co oznacza konieczność integrowania zagadnień ochrony środowiska z polityką w poszczególnych dziedzinach gospodarki.

Podstawowym celem polityki jest zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego kraju czyli mieszkańców, infrastruktury społecznej i zasobów przyrodniczych. Wśród metod realizacji polityki ekologicznej państwa priorytet ma stosowanie tzw. dobrych praktyk gospodarowania i systemów zarządzania środowiskowego, które pozwalają połączyć efekty gospodarcze z efektami ekologicznymi zwłaszcza w przemyśle i energetyce, transporcie, rolnictwie, leśnictwie, budownictwie i gospodarce komunalnej, zagospodarowaniu przestrzennym, turystyce, ochronie zdrowia, handlu i działalności obronnej.

Cele szczegółowe polityki ekologicznej państwa ujęto w dwóch grupach, w sferze racjonalnego użytkowania zasobów naturalnych i w zakresie jakości środowiska. Wśród nich w kontekście zakresu ustaleń projektów planów miejscowych wymienić należy: racjonalizację użytkowania wody, ochronę gleb, wzrost wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych, gospodarowanie odpadami, jakość wód, jakość powietrza, zmiany klimatu, hałas i promieniowanie, różnorodność biologiczna i krajobrazowa.

Dokument wskazuje również na konieczność stworzenia spójnego wewnętrznie systemu prawa ochrony środowiska, dostosowanego do wymagań unijnych.

Wymaga poddania dokumentów programowych z dziedziny ochrony środowiska ocenie ekologicznej lub ocenie oddziaływania na środowisko w formie strategicznych ocen oddziaływania na środowisko, ocenie efektywności kosztowej, konsultacjom społecznym, ocenie zgodności z wymogami Unii Europejskiej.

Drugi dokument został sporządzony przez Ministerstwo Środowiska, zgodnie z wymogiem ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. *Prawo ochrony środowiska*. Omawiany dokument określa cele średniookresowe i docelowe w odniesieniu do zagadnień związanych z kierunkami działań systemowych, z ochroną zasobów naturalnych, poprawą jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego.

Wśród działań systemowych dokument wymienia aspekt ekologiczny w planowaniu przestrzennym i w jego ramach cel dotyczący podnoszenia roli planowania przestrzennego, które powinno być podstawą lokalizacji nowych inwestycji.

Ponadto, wskazuje się na konieczność uwzględniania w planach zagospodarowania przestrzennego wymagań ochrony środowiska o gospodarki wodnej, wdrożenie przepisów umożliwiających przeprowadzenie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko już na etapie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, zatwierdzenie wszystkich obszarów europejskiej sieci Natura 2000, uwzględnienie obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi, określenie zasad ustalania progów tzw. chłonności środowiskowej oraz pojemności przestrzennej zależnie od typu środowiska oraz uwzględniania w planach wyników monitoringu środowiska.

6. Przewidywane oddziaływanie ustaleń projektu planu na środowisko w tym:

6.1. Oddziaływanie na powierzchnię ziemi i krajobraz

Oddziaływanie na powierzchnię ziemi związane jest z czynnościami budowlanymi związanymi z posadowieniem budynków. W przedmiotowym planie planuje się budowę budynków, co prowadzić będzie do nieodwracalnego zniszczenia

powierzchni ziemi w miejscu lokalizacji tych budynków. Część mas ziemi z wykopów zostanie rozplantowana po terenie, wykorzystana będzie do powstania niewielkich zmian w ukształtowaniu terenu a zbędne ilości zostaną wywiezione na miejsca wskazane przez służby gminne.

Podobnie, przeznaczenie terenów pod drogi, będzie wymagało zajęcia powierzchniowego terenu i uszczelnienie go zgodnie z technologią budowy obiektów komunikacyjnych.

Z punktu widzenia konieczności minimalizowania trwałych zmian w środowisku przyrodniczym istotne są ustalenia ograniczające maksymalne powierzchnie zabudowy oraz nakazujące zachowania odpowiednio wysokich powierzchni biologicznie czynnych na każdej działce budowlanej.

Dla działek zabudowy mieszkaniowej ustalenia nakazują zachowanie odpowiedniej powierzchni biologicznie czynnej.

Z punktu widzenia ochrony warunków podłoża, przy prowadzeniu prac ziemnych, konieczne jest zachowanie terminów tych prac, wykluczając fundamentowanie w okresie długotrwałych deszczy i roztopów wiosennych.

Nie należy spodziewać się skażenia gleb, ziemi, wynikającego z nowego przeznaczenia terenów pod zabudowę inwestycyjną.

6.2. Oddziaływanie na powietrze, klimat

Główny wpływ na stan czystości powietrza na przedmiotowym terenie mogą wywierać emisje samochodów osobowych.

Plan przewiduje konieczność stosowania przy pozyskiwaniu ciepła dla celów grzewczych i technologicznych paliw niskoemisyjnych spalanych w urządzeniach o wysokim stopniu sprawności lub wykorzystanie alternatywnych źródeł energii.

Należy wprowadzać nasadzenia drzew w pobliżu zabudowy mieszkaniowej, wzdłuż linii wiatru, zapewniając przewietrzanie ciągów komunikacyjnych i zachowując naturalne ciągi cyrkulacyjne powietrza.

Również - projektowanie linii zabudowy nowego osiedla mieszkaniowego winno uwzględniać „przewietrzanie” tej zabudowy względem głównych kierunków panujących wiatrów.

6.3. Oddziaływanie na wody, zasoby naturalne

Odprowadzenie wód pochodzących z przedmiotowego terenu to:

- wody opadowe i roztopowe, częściowo wchłonięte przez powierzchnie biologicznie czynne

Ponieważ teren docelowo będzie skanalizowany, nie będzie możliwości prowadzenia nieodpowiedniej gospodarki ściekowej.

Powiększenie terenu inwestycyjnego może mieć wpływ na stopień uszczelnienia gruntu i pozbawienie go naturalnych zdolności filtracyjnych. Prowadzi to do trwałego obniżenia zwierciadła wód podziemnych oraz ich zanieczyszczenie. Stąd istotne jest zachowanie możliwie największych terenów wolnych od uszczelnienia i zagospodarowanych zielenią. Negatywny wpływ dokonywanych zmian mają ograniczyć ustalenia ograniczające maksymalną powierzchnię zabudowy.

6.4. Oddziaływanie na rośliny, zwierzęta i różnorodność biologiczną

Podejmowanie prac budowlanych na terenie dotychczas nieużytkowanych prowadzi do zmiany charakteru krajobrazu. Szata roślinna występująca tu spontanicznie, zostanie w sposób trwały zmieniona i zastąpiona roślinnością towarzyszącą budynkom, reprezentowaną w dużej mierze przez gatunki obce rodzimej florie – gatunki ozdobne.

Wprowadzono szereg ustaleń, pozwalających uniknąć nadmiernego uszczelnienia powierzchni i zachowania odpowiedniego procentu powierzchni zieleni.

Założono, iż na przedmiotowym terenie nie występują siedliska zwierząt, roślin i grzybów objętych ochroną i w związku z tym nie dokonano w tym względzie oceny.

6.5. Oddziaływanie na dobra materialne i zabytki

Zgodnie z informacją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, na przedmiotowym terenie nie funkcjonują zewidencjonowane zabytki. Na tym terenie nie ma również dóbr materialnych, na które plan mógłby oddziaływać.

6.6. Oddziaływanie na ludzi i klimat akustyczny

W projektach drogowych winny być zastosowane środki techniczne, które spowodują ograniczenie ruchu lub zminimalizują oddziaływanie ruchu drogowego na przyległe tereny mieszkaniowe. Natomiast w projektach budowlanych zabudowy winny być wprowadzone zabezpieczenia techniczne i technologiczne dla ochrony pomieszczeń ze stałym pobytem ludzi.

Budynki od strony ulic winny być wyposażone w okna o zwiększonej izolacyjności i o odpowiednim rozkładzie pomieszczeń. Wskazane linie zabudowy są liniami nieprzekraczalnymi oraz obowiązującymi.

Plan zakłada odpowiedni % powierzchni biologicznie czynnej, w tym zieleni o odpowiednio kształtowanej strukturze w tym także dla izolacji.

Na przedmiotowym terenie występuje linia elektroenergetyczna średniego napięcia, dla której wyznaczona jest strefa 7,5 na obie strony od osi linii, z zakazem zabudowy. Po ew. skablowaniu linii strefa nie będzie obowiązywała. Przez przedmiotowy teren przebiega gazociąg przesyłowy wysokiego ciśnienia DN 500.

6.7. Oddziaływanie znaczące na środowisko

Projekt plany zakazuje lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów odrębnych, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego.

6.8. Oddziaływanie na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 i integralność tego obszaru

Od strony południowej obszar objęty projektem planu zlokalizowany jest w pobliżu specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 „Ostoja Rogalińska” PLB300017 i specjalnym obszarem ochrony siedlisk Natura 2000 „Rogalińska Dolina Warty” PLH300012, a od strony zachodniej znajduje się w sąsiedztwie tych obszarów.

Poprzez swoje funkcje nie zakłada się negatywnego oddziaływania na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 i integralność tego obszaru.

Nowe funkcje, które mogłyby potencjalnie oddziaływać na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz integralność tych obszarów to przede wszystkim zabudowa związana z funkcją usługową oraz mieszkalną.

Zauważyć należy, iż nie przewiduje się znaczącego negatywnego oddziaływania w zakresie wprowadzenia nowych funkcji w kontekście sąsiedztwa różnych form ochrony przyrody. Dodatkowo kierunek inwestycyjny wyznaczony w studium uzyskał przy sporządzeniu tego dokumentu niezbędne uzgodnienia.

7. Informacja o możliwym trans granicznym oddziaływaniu na środowisko

Z uwagi na położenie przedmiotowego w znacznej odległości od granicy państwa nie należy spodziewać się transgranicznego oddziaływania ustaleń realizacji planu na środowisko.

8. Przewidywane metody analizy skutków realizacji ustaleń projektu planu oraz częstotliwość jej przeprowadzania

Plan miejscowy jest ofertą dla inwestorów, którzy muszą przestrzegać zasad ustalonych w planie miejscowym ale także muszą przestrzegać zapisów innych przepisów odrębnych.

Zgodnie z art. 32 ustawy z dnia 23 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* istnieje obowiązek przeprowadzania analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym gminy, w celu dokonania oceny aktualności planów miejscowych, w tym także pod kątem zakresu realizacji ich ustaleń w aspekcie środowiskowym. Analiza ta winna być przeprowadzana przez Burmistrza przynajmniej jeden raz w czasie każdej kadencji Rady Gminy. Przepis ten określa procedurę, pozwalającą przeanalizować i ocenić m.in. środowiskowe skutki realizacji przyjętych dokumentów planistycznych.

Ponadto zgodnie z ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 roku *Prawo ochrony środowiska*, środowisko przyrodnicze podlega monitoringowi w zakresie badań ilościowych jak i jakościowych przez odpowiednie organy ochrony środowiska.

Skutki realizacji postanowień planu będą w związku z tym podlegały pomiarom i ocenom prowadzonym w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska. Ocenie w ramach PMS podlegać będą powietrze, wody, gleba, przyroda, hałas oraz pola elektromagnetyczne.

Niewątpliwie istniejące i potencjalne oddziaływania na ludzi, powietrze, krajobraz, zabytki oraz dobra materialne wykazują wzajemne współzależności. Powoduje to, iż poprzez złożoność relacji tych zależności mogą w przyszłości wystąpić oddziaływania niemożliwe do przewidzenia na tym etapie.

9. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projekcie planu lub wyjaśnienia ich braku

Ustalone główne przeznaczenie tego terenu w opracowywanym planie jest zgodne z zapisami Studium – obszary zurbanizowane jednostek osadniczych. Z tego względu nie wskazuje się rozwiązań alternatywnych, zakładając, że omawiany projekt jest

projektem jedynym, optymalnym zarówno pod względem rozwiązań funkcjonalno-przestrzennym jak i rozwiązań ograniczających negatywne oddziaływanie na środowisko.

Zapisy studium oraz istniejąca w sąsiedztwie zabudowa determinują proponowane w projekcie planu rozwiązania, co pozwoli na kontynuację planowanego sposobu zainwestowania i stworzenia kompleksowego układu urbanistycznego.

10. Streszczenie

Prognoza składa się z dziewięciu części.

W pierwszej omówiono podstawy formalno-prawne, metodologię i zasadność jej sporządzania.

W drugiej części scharakteryzowano poszczególne elementy środowiska przyrodniczego oraz ich wzajemne powiązania, w tym rzeźbę terenu, budowę geologiczną i warunki gruntowe, warunki wodne, szatę roślinną, świat zwierzęcy, gleby, klimat lokalny. Omówiono również położenie omawianego obszaru w przestrzeni gminy i jego obecne zagospodarowanie. Określono również stan środowiska przyrodniczego w zakresie jakości powietrza, wód oraz klimatu akustycznego. Wykazano, iż stan i funkcjonowanie środowiska określić można uznać jako stabilne i naturalne. Brak degradacji rzeźby terenu poprzez wyrównywanie, czy zasypywanie powierzchni naturalnie ukształtowanych. Stężenia zanieczyszczenia na terenie stref, do których zaliczono gminę Śrem, nie przekraczają poziomów dopuszczalnych, poziomów docelowych, poziomów celów długoterminowych, za wyjątkiem stężeń ozonu.

W trzeciej części prognozy szczegółowo omówiono cel i zapisy projektu planu. Wskazano również powiązania ich z zapisami innych dokumentów. Wykazano także potencjalne skutki dla środowiska i przestrzeni w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu. Przedstawiono argumenty udowadniające, iż nieuchwalenie planu

może zakłócić prawidłowe ukształtowanie funkcjonalno-przestrzenne terenu oraz może prowadzić do powstawania chaotycznej zabudowy.

W czwartej części zwrócono uwagę na problemy ochrony środowiska, związane z zagadnieniami regulowanymi w projekcie planu, szczególnie w kontekście obowiązujących regulacji prawnych. Wskazano, iż przedmiotowy obszar nie jest położony w obrębie obszaru chronionego krajobrazu.

W piątej części omówiono podstawowe cele ochrony środowiska, formułowane na szczeblu międzynarodowym i krajowym. Wykazano również, iż zapisy planu gwarantują realizację głównych celów stawianych przez dokumenty rangi międzynarodowej i krajowej tj. przeciwdziałają zmianom klimatu, chronią różnorodności biologiczną, ograniczają wpływu zanieczyszczenia na zdrowie oraz gwarantują lepsze wykorzystanie zasobów naturalnych.

Natomiast w szóstej części omówiono potencjalne oddziaływanie realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego. Wskazano też rozwiązania mające na celu zapobieganie i ograniczanie negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego planu. Wskazano narzędzia właściwej gospodarki odpadami, gospodarki wodno-ściekowej. Wykazano również, że projekt planu proponuje zagospodarowanie: dostosowane do możliwości przyrodniczych terenu oraz zgodności z cechami i uwarunkowaniami komponentów środowiska, a funkcje przewidziane w planie nie stanowią zagrożenia dla środowiska.

W części siódmej została zawarta informacja o braku transgranicznego oddziaływaniu na środowisko.

Przewidywane metody analizy skutków realizacji ustaleń projektu planu oraz częstotliwość jej przeprowadzania zostały przedstawione w części ósmej.

Natomiast w części dziewiątej przedstawiono wyjaśnienie braku rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projekcie planu.

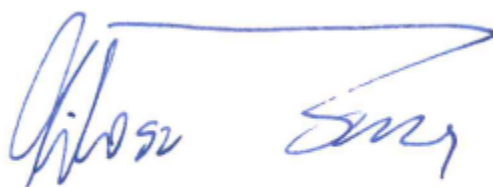
Przyjęcie proponowanego rozwiązania planistycznego nie wywoła niepożądanych zmian w środowisku, natomiast uporządkuje i udostępni niezagospodarowane tereny Zbrudzewa.

Poznań, dnia 15.02.2017 r.

OŚWIADCZENIE AUTORA PROGNOZY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

Oświadczam, że jako autor prognozy spełniam wymagania, o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 353, 831, 961, 1250, 1579).

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Miłosz Sura